

TSJ de Catalunya Sala de lo Social, sec. 1ª, S 29-9-2006, nº 6436/2006, rec. 7212/2005
Pte: Solé Puig, Ascensión

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

RU

IL·LMA. SRA. Mª LOURDES ARASTEY SAHÚN

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG

IL·LMA. SRA. LIDIA CASTELL VALLDOSERA

Barcelona, 29 de setembre de 2006

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats

més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 6436/2006

En el recurs de suplicació interposat per S.A.T. Mutua de Accidentes de Trabajo núm. 16 a la

sentència del Jutjat Social 1 Tarragona de data 2 de juny de 2005 dictada en el procediment núm. 24/2005 en el qual s'ha recorregut contra la part INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL TARRAGONA, ..., PATENTES Y NOVEDADES S.L. i TESORERIA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL TARRAGONA, ha actuat com a ponent II· lma. Sra. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 14 de gener de 2005 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Seguretat Social en general, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 2 de juny de 2005, que contenia la decisió següent:

"Que desestimando la demanda interpuesta por SAT, Mutua de Accidentes de Trabajo y Enfermedades Profesionales de la Seguridad Social núm. 16 contra D...., Patentes y Novedades SL, el Instituto Nacioanl de la Seguridad Social y la Tesorería General de la Seguridad Social, declaro ajustada a derecho la resolución del INSS de fecha 18 de octubre de 2004, por la que declaraba al Sr. ... afecto de una Incapacidad Permanente Parcial".

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

PRIMERO.- El trabajador D...., nacido el..., con núm. NUM000, de afiliación del Régimen General de la Seguridad Social, prestando servicios para la empresa PATENTES Y NOVEDADES, S.L., siendo su profesión habitual la de Técnico de investigación de laboratorio, sufrió un accidente de trabajo el 2-12-2003, por quemaduras de agua caliente y formiato sódico. Las quemaduras se

distribuyeron por la cara, cuello, manos, tronco y caras anteriores y posteriores de extremidades inferiores.

SEGUNDO.- Se inició el correspondiente expediente administrativo en solicitud de una declaración de Incapacidad Permanente derivada de accidente de trabajo, lo que motivó que fuera examinado el Sr. ...por la UVAMI el 23-8-2004, que originó la propuesta de la misma la comisión de evaluación de incapacidades de fecha 7-10-2004, con el siguiente cuadro residual: "Limitació mobilitat menor al 50% als 5 dits de la ma E. Limitació mobilitat menor al 50% al 1er dit mà D. Cicatrius al 52% de la SCT".

TERCERO.- Por Resolución de la Dirección Provincial del INSS de 18-10-2004, se declaró a D. ...afecto de una Incapacidad Permanente Parcial derivada de Accidente de Trabajo, con derecho a percibir una indemnización a tanto alzado correspondiente a 24 mensualidades de la base reguladora establecida en 2.652.-euros que asciende a un total de 63.648.-euros, siendo responsable de su abono la MUTUA SAT.

CUARTO.- La Empresa PATENTES Y NOVEDADES, S.L., tiene concertada la cobertura del riesgo de Accidentes de Trabajo con la MUTUA SAT, estando al corriente en el abono de las cotizaciones.

QUINTO.- Interpuesta reclamación previa por la Mutua actora, el 19-1-2005, solicitando que se anule la resolución del INSS y se declare al Sr. ...afecto de lesiones permanentes no invalidante, se desestimó el INSS el 7-2-2005.

SEXTO.- Las lesiones que padece D. ...son las siguientes:

"Limitación movilidad menor al 50% a los 5 dedos de la mano izquierda. Limitación movilidad menor al 50% al er dedo mano derecha. Cicatrices al 52% de la Superficie Corporal Total."

(informe del CRAM)

SÉPTIMO.- La base reguladora establecida para la Incapacidad Permanente Parcial es la de 2.652.- euros mensuales.

(hecho no controvertido)

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora va interposar recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària, qui no el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER.- Enfront la Sentència d'instància, que va desestimar la demanda interposada per la Mútua recurrent en reclamació de que es declarès el treballador accidentat afectat de lesions permanents no invalidants i no en situació d'incapacitat permanent parcial reconeguda en via administrativa, derivada d'accident de treball per a la seva professió habitual de Tècnic d'Investigació de Laboratori, planteja Recurs de Suplicació, el qual té per objecte revisar els fets provats de la sentència i examinar les infraccions de normes substantives o de la jurisprudència comeses en aquella en empara en l' article 191 b) i c) de la Llei de procediment laboral, el Text Refós de la qual va ser aprovat pel RD. Legislatiu 2/1995 de 7 d'abril.

SEGON.- La part recurrent postula la modificació del fet provat primer, en el què consta com a categoria professional el de Tècnic d'investigació de laboratori. Proposa una addició al redactat amb el text que digui: " El seu treball consisteix en la realització d'estudis d'instal·lacions químiques que están en operació per a millorar el seu funcionament. Diseny de noves instal·lacions. Posta en marxa de millores i projectes nous. Un 85% del temps està assegut fent tasques d'oficina tècnica i un 15% dret, en tasques de camp i instal·lacions. Deambula per distintes zones de la oficina o departaments per trasllat d'informació escrita o oral. Pinça fina a la mà dreta per agafar el bolígraf i completar els camps dels documents de treball. Fa moviments de pressió amb els dits de les dues mans, que no exigeixen força física, però sí destresa manual i coordinació viso-motora". Basa l'addició en el documenta que cita.

També proposa la modificació del fet sisè de la relació fàctica que es refereix a les lesions. Proposa un text alternatiu en què consti que pateix " limitació de mobilitat del 19% en l'extremitat superior esquerra en els cinc dits de la mà i del 1% del dit polze de la mà dreta. Cicatrius en el 52% del seu cos. Limitació del últims graus de flexió de la mcf i if. del polze de la mà esquerra." Basa la modificació en els informes mèdics que cita.

La doctrina jurisprudencial pacífica dels Tribunals laborals i d'aquesta Sala, manté que únicament de manera excepcional els

Tribunals superiors poden fer ús de la facultat de modificar i fiscalitzar la valoració de les proves feta pel jutge de la instància, ja que aquesta facultat els hi està atribuïda únicament per a supòsits de que els elements esmentats com a revisors, ofereixin una força de convicció molt gran que a judici de la Sala manifestin un error de fet clar del jutge en l'apreciació de la prova. El magistrat de la instància va tenir en compte els documents que cita la part recurrent sobre els requeriments professionals, igual que els altres mitjans i elements de convicció aportats per les parts, que ha valorat en la facultat que li atorga l' article núm. 97.2 de la Llei de Procediment laboral, sense que es pugui observar error en la relació fàctica al respecte.

Aquesta Sala ha vingut assenyalant, en aplicació de constant doctrina jurisprudencial de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1.990, i 24 de gener de 1.991, entre moltes d'altres, que davant dictàmens mèdics contradictoris, si no concorren especials circumstàncies, que no s'aprecien en el present cas, s'ha d'estar a la valoració realitzada pel Magistrat o la Magistrada d' instància, ateses les facultats que li atorga l' article 97.2 de la Llei processal laboral y l' article 348 de la Llei d'Enjudiciament civil, LEC. 1/2000. La part recurrent no pot pretendre seleccionar y extreure dels diferents informes mèdics aquelles apreciacions que li interessin per a construir un quadre clínic residual adaptat al seu criteri.

En aplicació de la doctrina precedent, es desestima aquest motiu de recurs.

Tercer.- Com a segon motiu del recurs denuncia la infracció per no aplicació de l' article núm. 150 de la Llei General de la Seguretat Social, el Text Refós de la qual va ser aprovat pel RD. Legislatiu 1/1994 de 20 de març, que defineix les lesions permanent no invalidants. Argumenta que les lesions objectivades en relació amb els requeriments laborals del treballadors accidentat no li impedeixen el rendiment en el treball en mes del 33%. Adjunta en base a l' article núm. 231 de la Llei de Procediment Laboral en relació amb l' article núm. 506 de la Llei d'Enjudiciament Civil, una Sentència del Jutjat Social núm. 2 de Tarragona de 1 de juliol de 2005, que manifesta es va accidentar el mateix dia quan feia funciona de cap de producció en planta química.

Quart.- La Sala rebutja l'admissió de la sentència del Jutjat Social núm. 2 de Tarragona adjuntada, perquè considera que no te a veure amb el procediment ni la pretensió, tal com preveu l' article núm. 231 de la Llei de Procediment Laboral, ni compleix les exigències de l' article 506 de la Llei d'Enjudiciament Civil sobre que no aporta elements de judici necessaris per a evitar la vulneració d'un dret fonamental. La Sentència que s'aporta es refereix a un altre treballadors accidentat el mateix dia, treballador amb categoria professional de Cap de Producció que presta serveis per compte de l'empresa SA. Polialco, també amb assegurança del risc d'accidents de treball a la Mútua recurrent.

Cinquè.- No havent-se modificat la relació fàctica, és d'aplicació l' article 137.3 de la Llei General de la Seguretat Social. La Jurisprudència ha vingut destacant reiteradament, entre d'altres en les Sentències de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de juny i 24 de juliol de 1.986, el caràcter essencial i determinant de la professió en la qualificació jurídica de la situació residual de l'afectat; de tal manera, que unes mateixes lesions i seqüeles poden ser constitutives o no d'invalidesa permanent, en funció de les activitats o tasques que requereixi la professió del presumpte incapaç, atès que en concret i pel que fa referència als graus d'Incapacitat Permanent Parcial i Total, el números 3 i 4 de l'actual article 137 de la Llei General de la Seguretat Social definits per voluntat de la Disposició Transitòria cinquena bis de la LGSS., que remet a la normativa anterior, es refereixen a la professió habitual, per la qual cosa cal declarar els esmentats graus d'incapacitat quan les lesions o seqüeles impedeixin -en el cas de la Incapacitat Total- o redueixin -en el supòsit de la Parcial- el desenvolupament de les tasques pròpies de l'activitat habitual amb la professionalitat, dedicació i constància que la relació laboral exigeix.

En el cas present, tal com manté el tercer fonament de dret de la sentència de la instància, les lesions objectivades en relació amb la professió habitual de l'accidentat, ofereixen major penositat i perillositat, ja que el treballador accidentat, com a Tècnic d'investigació de laboratori, està en contacte amb agents químics i biològics, la manipulació dels quals no sols ha de controlar i supervisar, sinó que ha de comprovar i manipular. Els factors químics ofereixen major perillositat per l'extensió i gravetat de les cicatrius corporals, tal com ha entès la mateixa actuació mèdica administrativa en reconèixer la incapacitat permanent parcial a què es refereix el fonament de dret quart de la sentència de la instància, que hem de confirmar, amb desestimació del recurs.

Atesos els preceptes legals citats, els seus concordants i demés disposicions de general i pertinent aplicació,

FALLO

Desestimar el Recurs de Suplicació interposat per la SAT, Mutua d'Accidentes de Treball i Malalties Professionals de la Seguretat Social, núm. 16, contra la Sentència dictada pel Jutjat Social núm. 1 de Tarragona de 2 de juny de 2005 en el procediment núm. 24 de 2005 seguit a instància de l'esmentada Mutua contra Sr. ... , Patentes y Novedades S.L, l'Institut Nacional de la Seguretat Social i la Tresoreria General de la Seguretat Social, la qual confirmem en la seva totalitat.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina, que s'ha de preparar en aquesta Sala

en els deu dies següents a la notificació, amb els requisits previstos als números 2 i 3 de l'article 219 de la Llei de procediment laboral.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.